

## I

(Leģislatīvi akti)

## REGULAS

## EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 265/2010

(2010. gada 25. marts),

ar kuru Šengenas nolīguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 groza attiecībā uz tādu personu pārvietošanos, kurām ir ilgtermiņa vīzas

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu un 79. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumus,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru <sup>(1)</sup>,

tā kā:

(1) Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām <sup>(2)</sup> (Šengenas konvencija), ir paredzēti noteikumi par ilgtermiņa vīzām, kas ļauj to turētājiem ceļot tranzītā caur dalībvalstu teritorijām. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) <sup>(3)</sup>, ir paredzēti ieeļošanas nosacījumi trešo valstu valstspiederīgajiem. Būtu jāveic turpmāki pasākumi, lai atvieglotu tādu trešo valstu valstspiederīgo, kuriem ir valsts ilgtermiņa vīza, brīvu pārvietošanos to dalībvalstu teritorijā, kuras pilnīgi īsteno Šengenas *acquis* (Šengenas zona).

(2) Dalībvalstīm būtu ilgtermiņa vīzas jāaizstāj ar uzturēšanās atļaujām pieņemamā laikā pēc tam, kad to teritorijā ir ieeļojuši trešo valstu valstspiederīgie, kas likumīgi

uzturas ar ilgtermiņa vīzu, lai viņiem būtu iespēja viņu uzturēšanās laikā ceļot uz citām dalībvalstīm vai ceļot tranzītā caur citu dalībvalstu teritoriju, atgriežoties savā izcelsmes valstī. Tomēr pēc trešo valstu valstspiederīgo ieeļošanas to teritorijā dalībvalstis arvien biežāk neaizstāj ilgtermiņa vīzas ar uzturēšanās atļaujām vai arī aizstāj tās ar vērā ņemamu kavēšanos. Šī juridiskā un praktiskā situācija būtiski negatīvi ietekmē to trešo valstu valstspiederīgo brīvu pārvietošanos Šengenas zonā, kuri dalībvalstī uzturas likumīgi ar ilgtermiņa vīzu.

(3) Lai novērstu problēmas, ar kurām saskaras trešo valstu valstspiederīgie, kas kādā dalībvalstī uzturas ar ilgtermiņa vīzām, ar šo regulu uz ilgtermiņa vīzām būtu jāattiecinā līdzvērtības princips starp uzturēšanās atļaujām un īstermiņa vīzām, ko izsniedz dalībvalstis, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*. Tādējādi attiecībā uz tās turētāja brīvu pārvietošanos Šengenas zonā ilgtermiņa vīzai vajadzētu būt tādai pašai ietekmei kā uzturēšanās atļaujai.

(4) Tādējādi trešās valsts valstspiederīgajam, kuram ir dalībvalsts izsniegta ilgtermiņa vīza, vajadzētu būt tiesīgam ceļot uz citām dalībvalstīm uz trīs mēnešiem jebkuru sešu mēnešu laikā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājam. Šī regula neiespaido noteikumus par ilgtermiņa vīzu izsniegšanas nosacījumiem.

(5) Saskaņā ar dalībvalstu pašreizējo praksi ar šo regulu dalībvalstīm nosaka pienākumu izsniegt ilgtermiņa vīzas vienotā vīzu formā, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95 <sup>(4)</sup>.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. marta Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 22. marta Lēmums.

<sup>(2)</sup> OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

<sup>(4)</sup> OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.

- (6) Noteikumus par Šengenas Informācijas sistēmas skatīšanu un apspriešanos ar citām dalībvalstīm ziņojuma gadījumā, apstrādājot uzturēšanās atļaujas pieteikumu, būtu jāpiemēro arī ilgtermiņa vīzu pieteikumu apstrādē. Tādējādi saistībā ar ilgtermiņa vīzas turētāja brīvu pārvietošanos citās dalībvalstīs nevajadzētu rasties papildu drošības riskiem attiecīgajām dalībvalstīm.
- (7) Šengenas konvencija un Regula (EK) Nr. 562/2006 būtu attiecīgi jāgroza.
- (8) Šīs regulas mērķis nav atturēt dalībvalstis no uzturēšanās atļauju izsniegšanas, un tai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu pienākumu izsniegt uzturēšanās atļaujas konkrētām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām, kā noteikts citos Savienības instrumentos, jo īpaši Direktīvā 2005/71/EK <sup>(1)</sup>, Direktīvā 2004/114/EK <sup>(2)</sup>, Direktīvā 2004/38/EK <sup>(3)</sup>, Direktīvā 2003/109/EK <sup>(4)</sup> un Direktīvā 2003/86/EK <sup>(5)</sup>.
- (9) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi <sup>(6)</sup>, būtu jāprasa, lai trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nelikumīgi uzturas kādas dalībvalsts teritorijā un kuriem ir derīga uzturēšanās atļauja vai cita atļauja, ko izsniegusi cita dalībvalsts un kas dod tiesības uzturēties, piemēram, ilgtermiņa vīza, nekavējoties dodas uz attiecīgās citas dalībvalsts teritoriju.
- (10) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, izstrādāt noteikumus par brīvu pārvietošanos ar ilgtermiņa vīzu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka apjoma un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (11) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tā būtu jāpiemēro saskaņā ar dalībvalstu saistībām attiecībā uz starptautisko aizsardzību un neizraidīšanu.
- (12) Attiecībā uz Īslandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Īslandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā <sup>(7)</sup> – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta B punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai <sup>(8)</sup>.
- (13) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā <sup>(9)</sup> – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B un C punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK <sup>(10)</sup> 3. pantu.
- (14) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B un C punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/261/EK <sup>(11)</sup> 3. pantu.

<sup>(1)</sup> Padomes Direktīva 2005/71/EK (2005. gada 12. oktobris) par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos (OV L 289, 3.11.2005., 15. lpp.).

<sup>(2)</sup> Padomes Direktīva 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā (OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.).

<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.; labota versija OV L 229, 29.6.2004., 35. lpp.).

<sup>(4)</sup> Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.).

<sup>(5)</sup> Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanās (OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.).

<sup>(6)</sup> OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

<sup>(7)</sup> OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

<sup>(8)</sup> OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

<sup>(9)</sup> OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

<sup>(10)</sup> OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

<sup>(11)</sup> OV L 83, 26.3.2008., 3. lpp.

(16) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā<sup>(1)</sup>; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(17) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā<sup>(2)</sup>; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(18) Attiecībā uz Kipru šī regula ir akts, kura pamatā ir Šengenas *acquis* vai kurš ir kā citādi saistīts ar to nozīmē, kas paredzēta 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā.

(19) Šī regula ir akts, kura pamatā ir Šengenas *acquis* vai kurš ir kā citādi saistīts ar to nozīmē, kas paredzēta 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

#### 1. pants

Šengenas konvenciju groza šādi.

1. Konvencijas 18. pantu aizstāj ar šādu pantu:

##### “18. pants

1. Uzturēšanās termiņam, kas pārsniedz trīs mēnešus, paredzētās vīzas (ilgtermiņa vīzas) ir dalībvalsts vīzas, ko izdod kāda no dalībvalstīm saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem vai Savienības tiesību aktiem. Šādas vīzas izdod, izmantojot vienotu vīzu formu, kāda paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95 (\*), vīzas tipu ailē norādot ar burtu “D”. Tās aizpilda atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (\*\*), VII pielikuma attiecīgajiem noteikumiem.

2. Ilgtermiņa vīzu derīguma termiņš nepārsniedz vienu gadu. Ja dalībvalsts atļauj ārvalstniekam uzturēties ilgāk par

vienu gadu, ilgtermiņa vīzu pirms tās derīguma termiņa beigām aizstāj ar uzturēšanās atļauju.

(\*) OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.

(\*\*) OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.”.

2. Konvencijas 21. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ārvalstnieki, kam ir kādas dalībvalsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, var, pamatojoties uz šo atļauju un derīgu ceļošanas dokumentu, brīvi pārvietoties citu dalībvalstu teritorijās ne ilgāk kā trīs mēnešus jebkuru sešu mēnešu laikā, ja vien viņi atbilst ieceļošanas noteikumiem, kas minēti 5. panta 1. punkta a), c) un e) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (\*), un ja vien viņi nav iekļauti attiecīgās dalībvalsts brīdinājumu sarakstā.

(\*) OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.”;

b) pēc 2. punkta iekļauj šādu punktu:

“2.a Tiesības brīvi pārvietoties, kas ir paredzētas 1. punktā, attiecas arī uz ārvalstniekiem, kuriem ir kādas dalībvalsts izsniegta derīga ilgtermiņa vīza, kā paredzēts 18. pantā.”.

3. Konvencijas 25. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ja dalībvalsts apsver iespēju izsniegt uzturēšanās atļauju, tā sistemātiski veic meklēšanu Šengenas Informācijas sistēmā. Ja dalībvalsts apsver iespēju izsniegt uzturēšanās atļauju ārvalstniekam, par kuru izdots ziņojums nolūkā liegt ieceļošanu, tā vispirms apspriežas ar dalībvalsti, kas izdevusi ziņojumu, un ņem vērā tās intereses; uzturēšanās atļauju izsniedz tikai tad, ja ir nopietni iemesli, jo īpaši humānu apsvērumu dēļ, vai arī tad, ja tas izriet no starptautiskām saistībām.

Ja uzturēšanās atļauju izsniedz, dalībvalsts, kas izdevusi ziņojumu, to atsauc, tomēr var iekļaut šo ārvalstnieku savā valsts ziņojumu sarakstā.”;

(<sup>1</sup>) OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

(<sup>2</sup>) OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

b) pēc 1. punkta iekļauj šādu punktu:

“1.a Pirms izdot ziņojumu nolūkā liegt ieeļošanu 96. panta nozīmē, dalībvalstis pārbauda savus sniegto ilgtermiņa vīzu vai uzturēšanās atļauju valsts reģistrus.”;

c) pievieno šādu punktu:

“3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro arī attiecībā uz ilgtermiņa vīzām.”.

## 2. pants

Regulas (EK) Nr. 562/2006 5. pantu groza šādi.

1. Regulas 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) viņiem ir derīga vīza, ja tā vajadzīga saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (\*), izņemot gadījumus, ja viņiem ir derīga uzturēšanās atļauja vai derīga ilgtermiņa vīza;

(\*) OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.”.

2. Regulas 4. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) trešo valstu valstspiederīgajiem, kas neatbilst visiem 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, bet kam ir kādas dalībvalsts izdota uzturēšanās atļauja, ilgtermiņa vīza vai atkārtotas ieeļošanas vīza, vai, ja tas paredzēts, uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza un atkārtotas ieeļošanas vīza, ir atļauts tranzītā ieeļot citu dalībvalstu teritorijās, lai varētu nonākt dalībvalstī, kas izsniegusi uzturēšanās atļauju, ilgtermiņa vīzu vai atkārtotas ieeļošanas vīzu, ja vien viņi nav iekļauti tādas dalībvalsts brīdinājumu sarakstā, kuras ārējās robežas viņi ir iecerējuši šķērsot, un ja ziņojumam nav pievienoti norādījumi atteikt ieeļošanu vai tranzītu.”.

## 3. pants

Šī regula neietekmē dalībvalstu pienākumu izsniegt uzturēšanās atļaujas trešo valstu valstspiederīgajiem, kā paredzēts citos Savienības instrumentos.

## 4. pants

Komisija un dalībvalstis pilnīgi un precīzi informē attiecīgos trešo valstu valstspiederīgos par šo regulu.

## 5. pants

Līdz 2012. gada 5. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Atbilstīgā gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu.

## 6. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 5. aprīlī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2010. gada 25. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –  
priekšsēdētājs  
J. BUZEK

Padomes vārdā –  
priekšsēdētājs  
D. LÓPEZ GARRIDO